

אדוארדו סנגווינטי

מבחר שירים

לבורינטוס

[8]

הִלְבְּנָה שְׁלִי חוֹזֶרֶת בְּחִלּוּפוֹת שֶׁל מְלֵאוֹת וְצִמְצוּם
הִלְבְּנָה שְׁלִי בְּצִמְת וּבִלְשׁוֹן לְבָנָה
מִדְּ-זְמַן קָבוּר ו"מִפְּרִיץ הַטֵּל" וּתְהִלִּים תְּחִנָּה צֹל
בְּרֹזֶל שֶׁל סוּס וּמְרַגְנִית וְשֶׁד חוֹלָה וּבְחִילָה
(אֲנִי רוֹאָה אֶת דְּגֵי מֵתִים מִתַּחַת לְסִלְעֵי רִיסִיד)
הִרְפְּתָקָה וּמְכֻשׁוֹל צֶעֶד כְּפוּל מְגַפָּה מְקַהֵלָה וְחֹדֵשׁ אֶפְרַיִל
חִבּוּר נְבוּב נְסוּג שֶׁל מַעְצוּרִים וְקוּדָה וּמְכֻשִׁיר
מְרֵאָה הַכֹּל אוֹ רַק חֶרֶק אוֹ זֶוּג שֶׁל צֶהָב וְשַׁחַר
וּבְכֹן, עָלָה בְּשׁוּדָה
אֶת עֵטְלֶף בְּדָג לְבָנָה אֶת כֶּתֶם טְרַנְס־יִרְחִי
(וּבְכֹן, צֶהָב וְשַׁחַר בְּשׁוּדָה) מְכַחֵל חֵלוּם לְפַעֲמִים מְקוּם מְשֻׁתָּף
לְפָנֵי גֶשֶׁר הַיָּרֵחַ לְפָנֵי הַתְּפָרְצוֹת הַיָּרֵחַ
בְּאֶפֶק הַיִּסְטְרִי שֶׁל קֶשׁ חֲזִיר מְמָלָא בְּכַנְפֵי פְרָפֵר
הַצִּפְנָה מְסַכָּה אֶבֶק שְׂרֵפָה כְּבֵד דְמוֹנִי לֹא-כֹלוּם

(אפריל 1951)

החיים המתוקים

[1]

לְמַד, בֶּן, אֶת הַמְּפִלְצָת הַקִּיצוֹנִית
הֵה, עָלֶיךָ, כְּבָר עֲכָשׁוּ
לְשִׁכְחַ (דָּג מְבַעֵית יוֹתֵר) צַח(ק)וּק דוּ-מִשְׁמָעִי זֶה (חֲשׁוּב)

דו־משמעי) של בחורה (או קשישונת)
 עליך להדף את הפעילות
 הקצרות הללו (מבחינת הרקבון, פנטיות יותר) של הנס
 קה, אתה יודע, אף פעם
 לא היה הבדל בין זועה לחלום, לכך מזה החרות ברצון הכי אנושי
 בחלום הכי אנושי, בזועה הכי אנושית – פני התבונה;
 בקש (כבר עכשו, יותר בגרות) בן, רגשות בוגרים יותר
 הגיל
 התנגד למפלצת (ולחלום); לב אחר הוא העין הלא-מתרצה הזאת,
 היכולה לנצח, זו פנטזיה סרטנית;
 יכולה להתאכל, חמוצה, מזהבים
 הענויים המתוקים כל-כך של החיים
 (1960)

תמונות מסע

[34]
 לפקיד המכס בחצאית קצרה, שבחר בי, בעינים של סיבילה
 ויונה, בתוך שורה אינסופית של נוסעים במעבר, אמרתי
 את כל האמת, סגור בתוך תא-ודוי מעץ
 לבוד
 אמרתי שיש לי בן שלומד רוסית וגרמנית;
 ש־*Bonjour les amis*, קורס בצרפתית, ב־4 כרכים, היה
 בשביל אשתי;
 הייתי מוכן להודות ביותר: ידעתי שרוזה לוקסמבורג היא
 זו שטבעה את הסיסמה "סוציאליזם או ברבריות"; ויכלתי
 להפיק מדריגל צעקני;
 אבל הזעתי, מפשפש בכיסי,
 מחפש לשוא את החשבון מה-Operncafe: ואז, התפרצת
 את, גוררת מאחור גם את הילדים, מקסימים ומקסמים;
 (אנחנו מגרשים אותך באותן תנועות נקשות, אני ובאיטריצ'ה זו שלי
 דמוקרטיית מחלקת):

אָבַל מַה שֶׁלֹּא יִתְקַן נִשְׁחַק כָּבֵד, שֶׁם
בְּגִבּוֹל בֵּין שְׁתֵּי הַבְּרָלִיז, בְּשִׁבְלִי; בֵּן-אַרְבָּעִים יוֹשֵׁב לְפָנַי שׁוֹטֵר

[45]

הַגּוֹף הַמֵּת, בְּסִגְל רַע כְּזֹה, שְׁאֲנִי מְבִיאָו בְּמֵאֲמִץ רַב,
לְתוֹךְ מִסְדְּרוֹן עוֹר עֲטוּי שְׁטִיחִים; (בְּתוֹךְ הַבַּיִת הָאָרוֹךְ בְּרַחוּב מְטֵאוּטִי,
נִדְמָה לִי, עֲדִיז);

חֲבוּשׁ קְרָעִים וּמְגַבּוֹת רְטָבוֹת

(שְׁתַּפְּיִם, בְּאִפְּן מְסִים, קְרוּבִי, לְתַצְהִיר הַמְּאוֹד מְזִיף
שְׁעָרָב אִמְבֹּטִיּוֹת שֶׁל נִיר וְחֹתְמוֹת): (וְעָרַב סוֹכְנִים חֲשָׁאִים,
אוּלִי, וְאַסְפָּסוּף דּוֹמָה שְׁעָקָב אַחֲרִי);

וְאִם נִתְקָה

חֲצִי כַף רְגֵל, עַל הָאָרֶץ, אֲרוּזָה וּרְקוּבָה, בְּהִלִּיכָה,
בְּחֵלוּם; (אַחַר כֶּךָ חֲתִיכָה גְדוּלָה שֶׁל סְבוּן גְּלָמִי שְׁמוֹן); (וְאֲנִי כָּבֵד לֹא יוֹדֵעַ
אִיפֹה לְהִסְתִּירוֹ, וְאִיךָ, אִם לֹא תַעֲזָרֵי לִי גַם אֵת); אֲסַפֵּר לָךְ עֲכָשׁוּ
שֶׁהִבְנֵתִי, כְּמַעֲט, תִּכְרָךְ; (אֵת יְכוּלָה לְהַבִּין אוֹתִי): זֶה הַגּוֹף שֶׁלִּי.

Erotopaegnia

[3]

תַּפְּשִׁי בְּכִסְפִּית הַזֹּאת, בְּחֲנִיכִים הַקְּרִים, בְּדָבֶשׁ הַזֶּה, בְּסִפְרַת
הַזְּכוּכִית הַיְבֵשָׁה; מְדַדִּי בְּזִהִירוֹת אֵת רֹאשׁוֹ שֶׁל
יִלְדָנוּ וְאֵל תַּעֲקָמִי עֲכָשׁוּ אֵת רְגָלוֹ
הַלֹּא-נִרְאִית;

בְּפִטְמַתְךָ עֲלִיךָ לְהַחֲלִיף כָּבֵד
יְבֹשֶׁת מְגַדְלַת שֶׁל נוֹרוֹת, אֵת נְשִׁימָתָם הָאוֹבְסִסִּיבִית שֶׁל הַגְּנִים
הַמְּסַכְּנִים, אֵת הַלְוִיָּתָנִים הַעֲצֵלִים שֶׁל הַבְּטָן, אֵת הַסְּרַפְּדִים
וְהַיִּז, אֵת הַבְּחִילָה וְאֵת הַחֲלוּדָה
מְשׁוּם שְׁכָל כְּבִישׁ תִּכְרָךְ

יִדְּעָה לְרוּץ וּלְפּוֹגְשׁוֹ, וְכֹל שְׁבֵר טְבוּרִי – לְגִלְךָ
אֵת צְרוּדִית הַעֵשֶׂן שֶׁלוֹ, הַיְפוּפּוּטִם כְּלֶשֶׁהוּ – לְתַת לוֹ
אֵת שְׁנֵי הַשְּׁשָׁקְשִׁים שֶׁלוֹ וְשֶׁל הַזְּרָחֵן הַשָּׁחַר;
סוּרִי מִן הַרוּחַ,

מִן הַמְּקוֹמוֹת הַצְּפוּפִים, מִן הַקּוֹסְמִים, מִן הַחֲרָקִים;
 וּבִשְׂשֵׁה חֲדָשִׁים יוּכַל לְהַכְפִּיל אֶת מִשְׁקֵלוֹ, לְהִתְבּוֹנֵן בְּאַוֶּזֶה,
 לְקַשֵּׁר אֶת הַחֲלוֹק, לְהִנְכַח בְּנִפְיֵלַת הַכְּבָדִים;
 קָרְעִיהוּ אִם־כֵּן מַחִי הָאֲצוֹת שְׁלוֹ וּמִן הַגְּלוֹת, מִן הַמְּפָרָקִים הַקְּטָנִים,
 מִהַבְּדָלִים הַהֶסְסָנִים;
 אֲנַחְתוּ תִכְבֵּשׂ אֶת פְּצָעֶיךָ הַנוֹזְלִים
 וְעֵינֵי הַחֲמָאָה הַמְּלַכְסְנוֹת שְׁלוֹ יִתְקַנוּ אֶת הַמְּאוֹת הַלְלוּ, בְּנוֹת־בְּלִי־שָׁם!

[4]

יֵשֶׁן בְּךָ, כְּמוֹ גְדוּל יֵבֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁרְשׁוֹר רְזָה, חֲלוֹם;
 מוֹעֵךְ עֲכָשׁוֹ אֶת הַחֲצִץ, עֲכָשׁוֹ מִנִּיעַ אֶת צֵלוֹ־שְׁלוֹ; עֲכָשׁוֹ צוֹרֵם,
 בּוֹלֵעַ, מִשְׁתִּין, אַחֲרֵי שְׁחִכָּה כָּל הַעֵת לְטַעַם
 הַבְּבוֹנֵג, לְטַמְפְּרִטוֹרַת הָאֲרֻנְבָת, לְרַעַשׂ הַבְּרָד,
 לְצוֹרַת הַגַּג, לְצַבֵּעַ הַקֶּשׁ;
 בְּלִי מְזוֹר הַזְּמַן
 חוֹזֵר עַל יָמָיו; הָאֲרִץ מְצִיעָה דְמוּיִים מְבַלְבְּלִים;
 כְּלוֹם יִדַע לְזַהוֹת אֶת הָעֵז, אֶת הָאֶכָר, אֶת הַתּוֹתַח?
 לֹא לְמַלְקָחִים אֵלֶּה בְּאֵמַת קִנְיָה, לֹא לְאֶגֶס הַזֶּה,
 כְּאִשֶּׁר רָעַד בְּתוֹךְ שִׁק־הַרְקָמוֹת הָאֵטוֹם הַזֶּה שְׁלֶךְ.

[5]

וְאֲבָלִים הֵם חוֹתְכִים; אֲבָרִי־מִין צְמַחִים (שֶׁל הַרְחָם); הַמְּאוֹרוֹת
 לְחוֹת; מְגַרְדִים, obscoenissimas ves, תּוֹסְסִים; שׁוֹרְקִים דּוּ מִשְׁמַעוֹת
 (וְלִכְזוֹ, הַקֶּשֶׁב לָהֶם!) וְנוֹקְטוֹרְנִים, אִם לְהַעֲדִיף בְּצַעְקָה; וּבִסְחִיבוֹת (סִיּוּטִים!)
 הֵם שָׁרִים; קָלְלוֹת לֹא מְדִיקוֹת; פְּרָפוֹר מְפִלְצָתִי (הַבְּנִים! נְרַמְזִים)
 רוֹגְזִים חֲצוּפִים; עִם חֲלוֹמוֹת מְעוֹתִים קֶצֶף חֵם הֵם סוֹחֲטִים;
 תְּבִשִׁילִים! בְּלִי סֶקֶס et lascivientes; בֵּין גְּלָדִים (et luxuriantes) נְצַחִים.

[6]

כַּעַת צוֹרֵךְ הָאֲגוּדֵל שְׁלָה אֶת סַנְדֵּל הַמֶּלֶךְ וְאֶת הָאֲרוֹן;
 אָפָה הוּא יוֹנָה;
 אִישׁוֹנָה הוּא הַקְּבִיָּה;
 כְּבָר נוֹשְׁכִים בְּרַגְלֶךָ הַמְּרַכָּבָה וְהַכְּרָפֵס;
 לֹא מִתְנַגֵּדַת לְזִכּוּכִית, לֹא לְסֶרֶט;

השמיים הם עורה העדין;
אבל בקשיחות של עצמותיה מפתיענו קיומה
ואנחנו רואים בצפרניה איך צומח מותנו

[7]

הענין כמו שהוא חולף לו; (בדיוק הדלת); (הירד); (הצהר); הפגיון!
(חולף לו); וברעדה! (פרופורציות נוראות); ענקיות! לוחצות (...);
ובדיוק הבקבוק;
בבית השמוש; ובדיוק ככה; באויר הזה
הנגוע; את הפצינטית הצחורה־מכל; ואיך חולף לו הפגיון הזה! ברעדה!

[9]

ומעבר לדלת הזכוכית, הברכה הפתאומית; והיא, ובערפל,
עוד פעם אחת, ואבודה!

בעצם הבטתי (ומבעד לאחד האשנבים הללו)

הכפר עזובה, הבנינים מעותים, מטים לנפל; הקשבתי עוד, עוד
השקט הזה; ואת האויר הזה הרחתי, בלא־ניע; ואני עצמי בעצם,
אבוד, יותר; אבל מעבר לזוגיות ראי, אפרפרים המים; ראי
את מחצלות הנמרצים, היבשים הערומים, ויותר
יותר הנשימה

נקיה ממנה, משתוקקת; ואני עצמי, ככה, במים הללו, בעליבות
ואבוד, וצוארה, ועוד, והמגבת, שלה, ככה, צואר!

מהמים, ובחיד, חמומי המח האלו, ענקיים, מתנדנדים, עירמים!
פושרת, הו מקהלה פושרת, חלשה, הו, בנגיעה, מקהלה, זו שקראו בשמה;
מקהלה, עוד; טסטיבוס (חמרי נפיץ בצעקה)! טסטיבוס (מעותים בנגיעה)!
טסטיבוס (אשכים מעותים)! הו!

והציג אותה הערפיח

ומוארים מאוד, ונמרצים, ככה לזהטים, המים; ובגביעים חמים,

משתגלים; באגנים צורמים; פרועים; בצרחות, רותחים;

בבטן הזאת (ככה עכשו בצרחה!) דוחפים! צמודים, עכשו, בגניחה

בסנון, מרשימים; הו, שבירים (אמרת);

ותראי אותה, מפעלת, בדליפה, אוה!

(פרזנטיבוס טסטיבוס, ראי); היא נרעדת ראי; נמרצת; היא בדיוק

מגהצת

[11]

קֹדֶה עֶקְבִית! שׁוֹט קר! אוֹה שְׁרִיר! הוּ אַגְרוֹף! חוֹדֵר;
שְׁתִית מִסְפִּיק (זֶה הָאֲרוֹעַ); שְׁחֶקֶת, הַנְּעֵת
(כְּזֶה מִשְׁחָק טִפְשִׁי, בְּהִמָּה!)

1960

Erotopaegnia הוא שמה של יצירה אבודה מאת המשורר הלטיני לאוויוס מהמאה
השנייה.

כור המצרף של הגיהנום

[10]

זֶהוּ הַחֲתוּל בְּמַגְפִּים, זֶהוּ הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּרָצְלוֹנָה
בֵּין קָרֶל ה־5 וְקֶלְמֶנְט ה־7, זֶה הַקְּטָר, זֶה הָאֶפְרָסֶק
הַפּוֹרֵחַ, זֶהוּ סוּסוֹן יָם; אֲבָל אִם תִּהְפֹּךְ אֶת הַדָּף, אֶלְסַנְדְּרוֹ
תִּרְאֶה אֶת הַכֶּסֶף

אֵלֶּה הַלְוִיָּנִים שֶׁל צֶדֶק, זֹהִי אוֹטוֹסְטֶרְדֵת

הַשְּׁמֶשׁ, זֶהוּ הַלּוּחַ הַמְרֻבָּע, זֶהוּ הַכֶּרֶךְ הָרָאוּשׁוֹן שֶׁל "הַמְשׁוֹרְרִים הַלְטִינִים מִן
הַתְּקוּפָה הַמְרוֹבִינְגִית", אֵלֶּה הַנְּעֵלִים, אֵלֶּה הַשְּׁקָרִים, זֹהִי אֶסְכּוֹלַת אֲתוֹנָה, זֹה
הַחֲמָאָה,

זֹהִי גְלוּיָה שֶׁהִגִּיעָה אֵלַי הַיּוֹם מִפִּינְלַנְד, זֶהוּ שְׁרִיר הַלְעִיסָה,
זֹהִי הַלְדָּה, אֲבָל אִם תִּהְפֹּךְ אֶת הַדָּף, אֶלְסַנְדְּרוֹ, תִּרְאֶה
אֶת הַכֶּסֶף.

וְזֶהוּ הַכֶּסֶף

וְאֵלֶּה הַגְּנָרְלִים עִם הַתַּת־מַקְלָעִים שֶׁלָּהֶם, וְאֵלֶּה בְּתֵי הַקְּבֻרוֹת
עִם הַמַּצְבּוֹת שֶׁלָּהֶם, וְאֵלֶּה הַבְּנֵקִים עִם הַכֶּסֶפּוֹת
שֶׁלָּהֶם, וְאֵלֶּה הַסְּפָרִים עִם הַסְּפוּרִים שֶׁלָּהֶם;

אֲבָל אִם תִּהְפֹּךְ אֶת הַדָּף, אֶלְסַנְדְּרוֹ, לֹא תִרְאֶה שׁוֹם דְּבָר.

1964

מאיטלקית יצחק לאור